

ODPUSTKY

Teorie a praxe ve světle současných církevních dokumentů

Když se zeptáme dnešního praktikujícího katolíka na obsah pojmu odpustek a na odpustkovou praxi v Církvi, dostane se nám řada mnohdy rozporuplných odpovědí. Na jedné straně stojí názor, že odpustky jsou již zastaralé a po II. vatikánském koncilu snad i zrušené. Na opačném pólu pak jsou ti, kteří v období kolem Dušiček pořádají zběsilé hony za odpustky, kterými chtějí pomoci svým blízkým a známým, na něž si po celý rok ani nevzpomenou, aby jim ukrátili jejich pobyt v očistci. Tato optika pohledu na odpustky ovšem svědčí spíše o nedostacích v našich znalostech učení Církve a v nedokonalém pochopení jak odpustků samotných, tak i celé odpustkové praxe. Podívejme se proto ve stručnosti na odpustky ve světle současných církevních dokumentů.

Vznik a vývoj odpustkové praxe

Praxe a učení o odpustcích vznikly v západní Církvi teprve počátkem XI. století, ale kořeny mají v dějinách svátosti pokání již v prvním tisíciletí. Božským odpuštěním viny jsou sice odpuštěny věčné tresty, nejsou ale nutně odstraněny její časné následky, jak nás poučuje i apoštol Pavel – „vydejte toho člověka satanu ke zkáze těla, aby duch mohl být zachráněn v den Páně“ (1 Kor 5,5). Tyto následky vin a hříchů musí být odčiňovány pokáním. Při tom může také účinně pomoci církev, která je solidárním společenstvím, v němž existuje vzájemné sdílení viny a milosti. Ve společenství svatých totiž existuje mezi věřícími, kteří již dosáhli nebeské vlasti nebo kteří odpykávají své viny v očistci nebo kteří ještě putují po této zemi, trvalé pouto lásky a vzájemná bohatá výměna všech dober. Při této obdivuhodné výměně svatost jednoho prospívá druhým a zdaleka přesahuje škodu, kterou hřích jednoho mohl způsobit ostatním, protože „Bůh zařídil tělo tak, že přehlíženým údům dal hojnější část, aby v těle nedošlo k roztržce, ale aby údy shodně pečovaly jeden o druhý. Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním“ (1 Kor 12,24-26). Odpustky v dějinách, ale i v dnešní době, jsou předmětem mnohých nedorozumění. Snad k tomu poněkud přispívá i nevhodný tradiční český výraz, který je zavádějící. Odpustky nejsou odpuštěním hříchů, ale nahrazením časných trestů za již odpuštěné hříchy a nemohou se nikdy vztahovat k nějakým hříchům v budoucnosti. K správnému chápání odpustků významně přispělo učení sv. Tomáše Akvinského, který vidí pramen jejich udělování v „pokladu Církve“. Ten si ovšem nemůžeme představovat jako nějaké nahromadění hmotných statků, jež by Církev nashromáždila během staletí, ale jde o nekonečnou hodnotu Kristových zásluh a smírných skutků, které byly obětovány, aby celé lidstvo bylo osvobozeno od hříchu a dosáhlo věčné spásy. Od XIII. století se odpustky oddělují od svátosti pokání a jejich udělování je vyhrazeno papežům. Odpustky byly vždy duchovní záležitostí patřící mezi svátostiny. Snad byly kdysi snižovány či degradovány tím, že mezi podmínkami pro jejich přijetí byl nevhodný způsob náhrady za časné tresty (poskytnutí daru na nějaký účel), a tak mohl vzniknout dojem uplatňování jakéhosi tržního principu v této oblasti. Ovšem již reformy provedené před staletími těmto zvyklostem učinily konec. Tak proti těm, kdo odpustky odmítali, definuje již Tridentský koncil roku 1563, že „požehnané používání odpustků je třeba ponechat, církev má právo je propůjčovat, ovšem zlořády (v jejich udělování) musejí být odstraněny“ (DS 1835). Také řada současných církevních dokumentů věnuje pozornost odpustkům. Kromě Kodexu kanonického práva je to Apoštolská konstituce Pavla VI., Indulgentiarum doctrina, dále Nová příručka o odpustcích vydaná Svatým Stolcem 29. června 1968 a také Katechismus katolické církve, který o odpustcích mimo jiné píše: „Odpustky se získávají prostřednictvím Církve, která na základě moci svazovat a rozsvazovat, udělené Ježíšem Kristem, zasahuje ve prospěch určitého křesťana a otevírá mu poklad zásluh Krista i svatých, aby dosáhl od Otce milosrdenství prominutí časných trestů za své hříchy. Tímto způsobem Církev nechce pouze poskytnout tomuto křesťanu pomoc, nýbrž touží ho i pobídnout, aby konal skutky zbožnosti, pokání a lásky.“

Co jsou to odpustky?

Odpustky (latinsky indulgentiae) jsou prominutí časných trestů před Bohem za hříchy, jejichž vina a s ní související věčné tresty již byly odpuštěny. Je to odpuštění, které může náležitě připravený věřící obdržet prostřednictvím Církve. Podle toho, odpouštějí-li všechny časné tresty, nebo jen část, rozlišují se odpustky na úplné a částečné. Každý věřící při tom může získat tyto odpustky buď sám pro sebe, nebo pro zemřelé na způsob přímlyvy. Udělení částečného odpustku se již dnes neoznačuje dny nebo roky, ale znamená, že věřící, který s kajícím srdcem vykoná skutek obdařený částečným odpustkem, dostane z moci Církve navíc stejný díl odpuštění časného trestu, který již dosáhl samotným tímto činem. Znamená to tedy, že „podíl odpuštění je zdvojnásoben“. K tomu, aby byl někdo způsobilý získat odpustky, musí být pokřtěný, neexkomunikovaný a ve stavu milosti. K tomu, aby způsobilý člověk odpustky získal, musí mít úmysl je získat a musí splnit uložené skutky v předepsané době a stanoveným způsobem. Odpustky a zemřelí Svatý Tomáš Akvinský píše: „Ti, kteří jsou v očistci, přestože jsou výše než my pro svoji neschopnost konat hřích, jsou pod námi v trestech, které trpí, a podle toho nejsou v takovém stavu, aby se za nás modlili, ale naopak, aby se za ně konaly modlitby.“ Církev zná jen jeden způsob spojení s dušemi v očistci a tím jsou naše přímlyvy a modlitby za ně. Církev tak již od prvních dob křesťanství uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela za ně eucharistickou oběť. V tomto kontextu také

doporučuje odpustky a kající skutky za zemřelé. Proto můžeme číst i dnes v Katechismu katolické církve: „Protože zemřelí věřící, kteří se očišťují, jsou také členy téhož společenství svatých, můžeme jim pomáhat, mimo jiné tím, že pro ně získáváme odpustky, aby byli zproštěni časných trestů, které si zasloužili za své hříchy.“ Zcela logicky lze předpokládat, že každá duše osvobozená z očištění v okamžiku vstupu do Církve oslavené bude pamatovat i na ty, kteří přispěli ke zkrácení jejich časných očišcových trestů.

Odpustky jako šance

Odpustky jsou šancí v prostoru vytváření křesťanského života, jsou pomocí k tomu, abychom překonali následky hříchů – časné tresty. Tyto tresty nelze ale chápat jako Bohem uložená trestní opatření a sankce, ale jako následky hříchu, které působí utrpení, jako poruchy v hříšnicku samotném a v jeho vztazích k okolí, které božským odpuštěním nejsou jednorázově odstraněny. Odpustek není snadnější cestou k plnému překonání následků hříchů, je ale v případě jeho správného pochopení a užívání podanou rukou, kterou nám Církev chce pomoci dojít ke křesťanské plnosti.

P. Pavel Konzbul

převzato z časopisu Amen 11/1997

Doporučená literatura: P. Winfrid Herbst S.D.S: Nové předpisy o odpustcích, Řád 1992
 Katechismus katolické církve, Zvon, Praha 1995, par. 1471–1479
 Enchiridion odpustků. Předpisy a ustanovení o odpustcích, MCM 2000

JAK ZÍSKAT PLNOMOCNÉ ODPUSTKY

Pokud jde o plnomocné odpustky, jejich počet byl omezen, aby si jich věřící více vážili a také aby je získávali s větší připraveností. Plnomocný odpustek můžeme nyní přijmout jednou denně. Výjimkou jsou ti, kdo jsou v nebezpečí smrti. Je mnoho modliteb a dobrých skutků, se kterými jsou spojené plnomocné odpustky. Jsou uvedeny v Enchiridionu odpustků.

Plnomocný odpustek je nám kupříkladu udělen, když:

- nejméně půl hodiny rozjímáme Písmo svaté s náležitou úctou k Božímu slovu;
- se pomodlíme růženec v kostele, ve veřejné oratoři, v řeholním společenství, v rodině nebo jiném společenství, růženec je třeba se modlit nepřetržitě, bez přerušení;
- přijmeme požehnání papeže městu a světu (Urbi et orbi), a to i prostřednictvím rozhlasu;
- se účastníme nejméně třídních exercicií;
- navštívíme v době od 1. do 8. listopadu hřbitov a pomodlíme se za duše v očištcí;
- zbožně navštívíme řeholní kostel či oratoř na svátek jejich svatého zakladatele;
- zbožně vykonáme křížovou cestu, na místech zastavení rozjímáme o utrpení a smrti Krista;
- se během liturgie o Velkém Pátku zbožně účastníme adorace kříže;
- zbožně používáme předmětu posvěceného papežem nebo biskupem - tento odpustek může být získán jen na svátek svatých apoštolů Petra a Pavla a věřící musí připojit vyznání víry;
- vykonáme nejméně půl hodinovou adoraci před Nejsvětější Svátostí;
- se zbožně účastníme eucharistického průvodu;
- navštívíme farní kostel o poutním svátku nebo druhého srpna (Porciunkula);
- poprvé přistoupíme ke stolu Páně nebo jsme zbožně přítomni prvnímu svatému přijímání jiných věřících;
- obnovíme křestní slib použitím jakékoli obvyklé formule během oslavy velikonoční vigilie nebo při výročí našeho křtu;

K získání plnomocného odpustku je nutné splnit čtyři podmínky: **vykonání skutku**, s kterým je spojen odpustek, **přijetí svátosti smíření**, **eucharistické přijímání** a **modlitba na úmysl Svatého otce** (např. recitace jednoho Otčenáše a jednoho Zdrávasu). Navíc je požadováno, aby se nelulo k žádnému hříchu, ani všednímu. Podmínky zpovědi, přijímání a modlitby na úmysl papeže mohou být splněny i několik dní před nebo po vykonání předepsaného skutku. Pro získání několika odpustů v různých dnech stačí jedna zpověď (doporučuje se, aby její přijetí nebylo více než před dvěma týdny.) Kdo se úplně nezbavil záliby v hříchu nebo plně nesplnil uvedené podmínky, získává odpustek pouze částečný.

Jak získat částečné odpustky

Částečný odpustek můžeme získat, když při konání svých běžných denních povinností a při snášení životních břemen obrátíme svou mysl k Bohu a v důvěře přidáme „střelnou modlitbu“. Dále když s milosrdným srdcem a oživení duchem víry pomůžeme službou našim bližním, kteří jsou v nouzi, nebo když se v kajícím duchu zdržíme něčeho, co je nám dovolené a příjemné. Částečný odpustek tak lze získat vícekrát za den. Mezi velké množství modliteb a skutků spojených s částečným odpustkem patří kupříkladu: modlitba Magnificat, recitace Apoštolského vyznání víry, učení nebo studium křesťanské nauky, účast na rekolekcích, pozorná přítomnost na kázání, modlitba Anděl Páně, recitace ranních nebo večerních chval, zbožné použití předmětu posvěceného knězem, modlitba Salve Regina, návštěva hřbitova a modlitba za zesnulé.

Růženec a odpustky

Plnomocný odpustek se uděluje věřícímu, který se zbožně modlí růženec, a to v kostele či v kapli, v rodině, řeholní komunitě, v asociaci věřících a obecně tehdy, kdy se více věřících shromáždí za nějakým čestným účelem; a dále věřícímu, který se zbožně připojuje k recitaci této modlitby, když se jí modlí papež; věřící se může připojit k této modlitbě prostřednictvím televizního nebo rozhlasového přenosu. V ostatních případech se jedná o částečný odpustek.

Platí následující pravidla:

- postačuje recitace jedné třetiny, těchto pět desátek je však třeba recitovat bez přerušení;
- k ústní modlitbě je nutno připojit zbožné rozjímání příslušných tajemství;
- při veřejné recitaci je třeba jednotlivá tajemství vyslovovat podle schváleného a platného místního obyčeje; při soukromé recitaci postačuje, když věřící připojuje k ústní modlitbě meditaci příslušných tajemství.

(Z časopisu RC Monitor, 17/09)

DUŠIČKOVÉ ZAMYŠLENÍ

Láska překračuje hranici smrti

Svátek všech svatých je svátkem vítězů nad svodem pomíjivého světa. Je to den těch, kteří užívali dobra stvoření tak, že se jím nedali spoutat. Milovali je, s úctou přijímali Boží dary, ale nevytvořili si pouta ani past, které by je připravily o svobodu. Jsou to všichni, kdo nezaměnili své já za hromadu majetku a požitků, či kariéru, měli málo oproti druhým, ale dost, aby žili, a žili opravdu plně. Znali hodnotu a pravou míru věcí a nadevše cenili spravedlnost a moudrost. Proto měli jistě nejednu potíž a svízel, ale nedostali se do nekonečného tance lží. Šli rovně a vzpřímeně. Svátek všech svatých je svátkem svatosti lidí. Slavný den tichých vítězů.

Všech zapomenutých a bezejmenných je uvnitř drahocenný kámen. Ten očištěn a vybroušen má rovněž zazářit a nepatrnými ploškami odrážet světlo zázraku žití. Jim patří tento den církevního roku. Opět to není všechno. Jsou jistě ti, o nichž se mluví jako o věrných a myslí se tím věrných křesťanů. Ale jsou i ti, „kdo odešli z tohoto světa v Božím přátelství“, jak se praví ve třetím mešním kánonu. Jistě je to den i těch, kteří zemřeli, aniž se vážně protivili těm zákonům Božím, které poznali. Nemohli více, když nikdy nepoznali Krista, neslyšeli radostnou jeho zvěst o Božím smíření a slavném Kristově vítězství nad smrtí. Je to den všech, kdo neumlčeli své svědomí, skrze něž k nim mluvil Bůh a zval je ke svému stolu života, vyzýval k dobrému a varoval před špatným, hříšným činem. Jenže ani to není ještě vše. V tento den se nám připomíná i to, že stále ještě někdo zbývá. V den připomínky všech věrných zemřelých myslíme na zemřelé vůbec, i na ty nedobré.

(Z knihy P. Petra Pitřhy „Dušičkové zamyšlení“)

VZPOMÍNKY NA POUTĚ NA MARIÁNSKÉ HOŘE

Mariánská hora je známá svými poutěmi. Nachází se v krásné krajině s kostelem a překrásnými lesy. V době dovolených a později i v důchodu, jsme tam s manželkou chodívali sbírat borůvky a hledat houby. Pamatuji se ještě na studánku pod takzvanou kaplí, kam jsme chodívali pít, když jsme měli žízeň.

Pamatuji si také na procesí poutníků, kteří na začátku září přicházeli za krásných a lidmi oblíbených náboženských písní, předříkávaných jejich vedoucími. Přicházeli po všech cestách a silnicích ke svému cíli. Obdivoval jsem se jejich obětavosti a vytrvalosti spojené s odříkáním, které vycházelo z oddané lásky k víře. Sešlo se vždy mnoho věřících z blízkého i dalekého okolí. Podle písemné zmínky se v roce 1885 pouti účastnilo přes padesát tisíc poutníků. Před zabráním Sudet v roce 1938 na protest pak pět tisíc. Každým rokem zde bylo mnoho stánků a atrakcí. Poutě se také vyznačovala prodejem kyselých okurek, takzvaných kvašňáků. Poutě využívali podél cesty postávající flašinetáři a žebráci.

Pro nás je dnes neuvěřitelné jaké dálky poutníci i celé rodiny překonávali. Z Mariánské Hory chodili pěšky až do vzdáleného Štýrska – Mariazell vzdáleného 350 km a to v počtu až 200 lidí, jimž cesta trvala 10 dní. Chodilo se i na další poutní místa. Celé toto prostředí povznášelo věřící k oddanosti Bohu, výchovou tvrdým příkladným a odříkavým životem. Zakladatel poutního kostela Leopold Fiala, který byl dlouhá léta vedoucím poutníků, si zde v roce 1865 postavil domek, ve kterém žil. Celý svůj majetek odkázal církvi. Je pochován na hřbitově v Dolní Černé (první hrob vlevo od vchodu).

Po dlouhou dobu nebylo na Mariánské Hoře vody. Je však známo, že dříve se cca 250 m od kostela nacházela studánka, která také sloužila při poutích pro občerstvení poutníků. V letech 1998 – 2000 byla tato studánka z iniciativy a za vedení MUDr. Novotné hledána. Průzkumu se zúčastnili skauti z Dolní Čermné, badatel obce Jan Šilar - Dolní Čermná 187, Luboš Dušek - Horní Čermná 44, s pomocí proutku Miloš Dušek - Horní Čermná 14 a další občané. Voda v úžlabině, zarostlá náletem mezi lesy, se našla až po odkopávce a vrtu do hloubky 1,5 m. Našla se pouze voda povrchová a to v malém množství. Průzkumníci usoudili, že se voda pravděpodobně nachází ve větší hloubce.

Jan Ježek

(redakčně upraveno)

BLAHOŠLAVENSTVÍ (5. ČÁST)

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dosáhnou milosrdenství

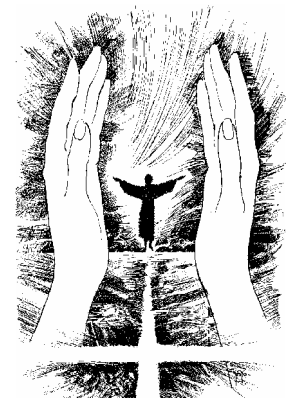
Nejnámější podobenstvím z evangelia o pomoci druhým – o milosrdenství – je o milosrdném Samaritánovi. V názorném přirovnání je zde jasně řečeno, že skutky milosrdenství nejsou vlastní jen křesťanům, ale všem lidem dobrého srdce, dokonce i nepřátelům. Vždyť Samařané byli pokládáni Židy pro svůj odlišný výklad oficiálního rabínského učení a pro svou odlišnou bohoslužbu stejnému Bohu na hoře Gerazim, za odvěké heretiky a nepřátele. A právě pro tento příklad a do řad, v minulosti dodnes rozdělených křesťanů, mnohdy proti sobě i bojujících (viz husitství, křížové výpravy), zní tvrdě Ježíšova výzva „milosrdenství chci, ne oběti!“ Rozumíme dnes této Ježíšově výzvě? Odložme vykladačské pře a dohady teologů a veďme rovnocenný dialog. Nebuďme kritičtí k liturgickým a náboženským praktikám druhých církví a nechtějme upřednostňovat své náboženské praktiky, ale hledejme v učení Nového zákona to, co nás spojuje a je nám společné. Odložme vzpomínky na minulá rozdělení, příkoří, odpouštějme si a buďme jednotní v podstatě, která je všem křesťanům společná – v boží lásce a v jejím přikázání „miluj svého bližního jako sám sebe“.

Milosrdenství tohoto blahoslavenství nezahrnuje v sobě nejen snášlivost, úctu, ale také ohleduplnost a respektování názorů druhého a úctu k jeho osobnosti. Milosrdenství je i občanská morální povinnost vůči těm, kteří potřebují naši pomoc, radu a podporu proti zlu, nespravedlnosti a nepravdě. Milosrdenství v sobě zahrnuje i solidaritu – pocit sounáležitosti, soudržnost, vzájemnou pomoc a podporu, ochotu k pomoci a soucítění. Papež Benedikt XVI. v nejnovější encyklice Caritas in veritate (Láska v pravdě) představuje svou vizi globální solidarity, tzn. nejen lokální (na bázi národa, příslušnosti k určitému náboženství, etniku či jazyka), ale všeobecně celosvětovou. Každý vztah člověka k člověku, podpora, pomoc a solidarita by však měla být nejen občanskou povinností, ale motivací by měla být i láska k bližnímu. Připomíná změnu myšlení v tom smyslu, aby láska prostoupila do všech oblastí lidského života, včetně ekonomiky a politiky a nabízí řešení celosvětových problémů, včetně ekonomické a hospodářské krize, trvalými duchovními hodnotami, jichž je církev nositelkou.

Do skutků milosrdenství jsou především zahrnuta slova Pána Ježíše: „Byl jsem hladový a dali jste mi najíst, byl jsem žíznlivý a dali jste mi napít, byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocný a navštívili jste mě, byl jsem vězněn a přišli jste ke mně, byl jsem pocestný a přijali jste mě.“ I když mnohé z těchto základních životních potřeb člověka, formulovaná jako skutky milosrdenství, převzal do své sociální strategie stát, přece ještě zbylo mnoho prostoru pro konání skutků milosrdenství. Je dost starých lidí opuštěných a zapomenutých v domovech důchodců, dětí bez rodičovské lásky v dětských domovech. Jsou i mladá manželství, která nemají své vlastní rodiče a touží mít dědečka a babičku sobě a svým dětem. Je dost lidí, kteří po výkonu trestu jsou ve společenské izolaci a potřebují podat pomocnou a přátelskou ruku. Je dost tzv. sociálně znevýhodněných (čím a kým jsou znevýhodněni? svou vlastní nepřizpůsobivostí?), kteří potřebují znát zákonné normy a jejich uplatňování a dodržování.

Vzpomeňme co lidí ve světě strádá všeobecnou bídou, hladem, utrpením, nemocemi, stářím, nevzdělaností a nedostatkem vody a nebo se stali obětí neštěstí, nesnášlivosti a války a trpí ve vyhnanství. Mnohé státy Asie, Afriky a Jižní Ameriky čekají na naši velkorysou pomoc a milosrdenství, která je jim poskytována pomocí sociálních, zdravotnických a vzdělávacích programů pracovníků misíí a leprosalíí, podporovaných našimi charitami a diakoniemi z darů nás bohatších. Zde je možno uplatnit a vykonat nekonečně veliké množství skutků milosrdenství a lásky, které Bůh vidí a jistě i odmění („dali jste mi najíst, napít ...“).

Pane, znáš nás a vidíš nás:

- že my nevidíme bližní ve svém okolí, kteří potřebují naši pomoc a milosrdenství;
- jako lidi, kteří čekají milosrdenství, lásku a pomoc od druhých, aniž ji sami projevují;
- že skutky, které konáme, konáme mnohdy bez lásky ze své podstaty lidství, někdy snad i ze ziskovosti;
- že mnohdy konáme skutky milosrdenství z okázalosti, jen proto, abychom byli na obdiv druhým;
- že jsme lhostejní, neteční a nemáme slitování s potřebnými.

Pane, jsi vzor milosrdenství svému hříšnému lidstvu. Dal jsi nám nesčetné množství příkladů nezištné pomoci a lásky k bližnímu. Své milosrdenství a lásku jsi projevil celému světu svou největší obětí života na golgotském kříži. Prosíme Tě, Ježíši, dej, aby naše milosrdenství bylo prokazováno všem potřebným bez rozdílu a abychom v bližních vždy viděli Tebe. Naše skutky ať řídí láska, aby o nás platilo: „Ne podle řečí, ale podle skutků je poznáte!“

Pane, pomoz nám změnit naše srdce v jediný zdroj lásky a milosrdenství k pomoci druhým!

AHOJ DĚTI!

Růžencový měsíc říjen skončil a začíná další podzimní měsíc listopad. Právě dnes je jeho první den, zároveň neděle a navíc ještě Slavnost Všech svatých.

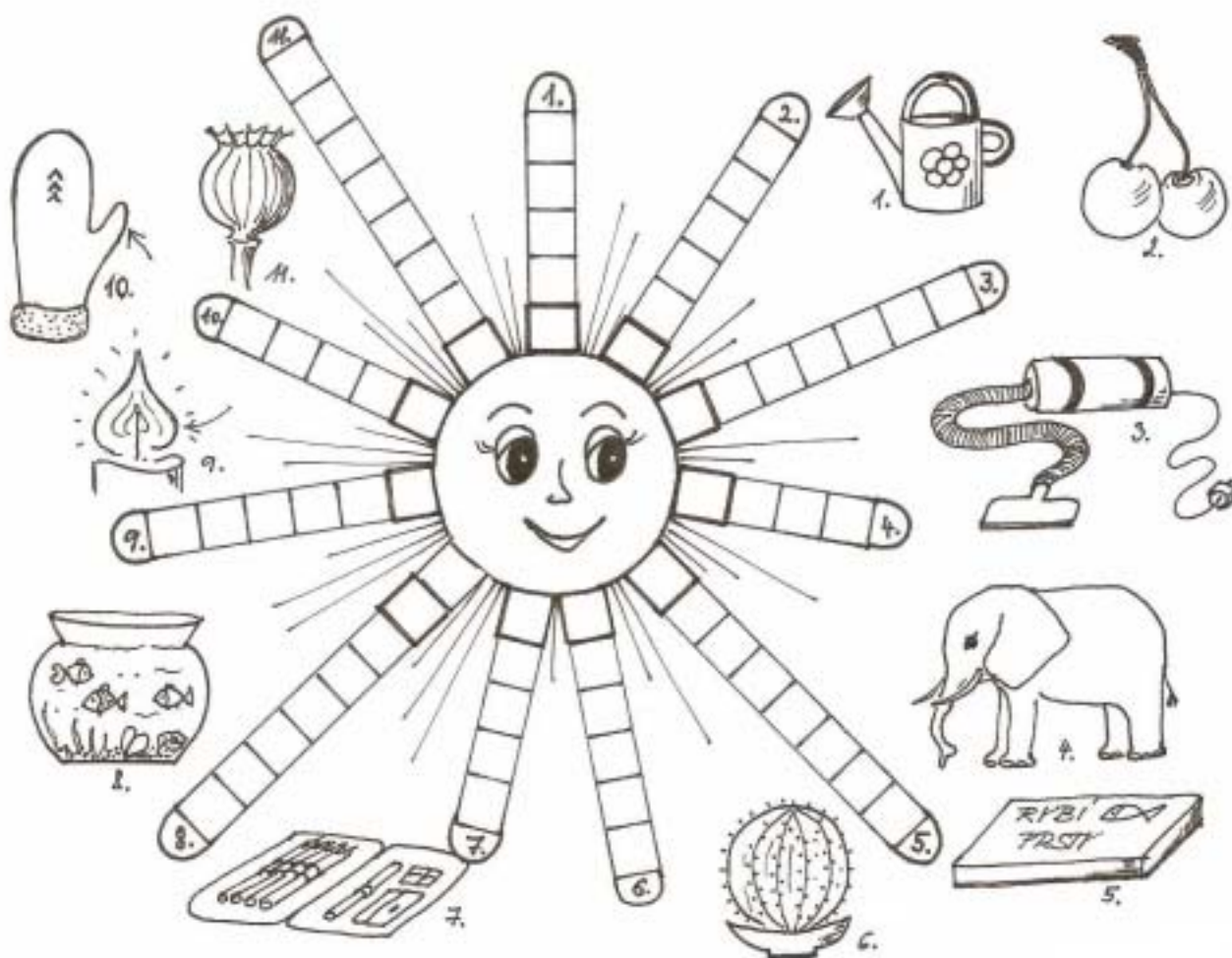
Když se podíváme kolem sebe, vidíme usínající přírodu. Vše se ukládá k spánku a připravuje na zimu. Kazí se počasí, je chladno, často všechno zahaluje hustá mlha a zdá se nám, že je stále zataženo nebo tma. Schází nám světlo a teplo hledáme v domovech za zavřenými okny. Můžeme z toho mít i špatnou náladu a je nám tak nějak smutno. Ale právě do toho vstoupí svátek Všech svatých a hned následující den také Památka všech věrných zemřelých – Dušičky. Oba tyto svátky prozařují Boží láskou zamračené dny a vnášejí do nich světlo a velkou naději. Naději, že až skončí náš pozemský život, čeká nás život věčný a že v nebi je mnoho svatých, kteří se za nás přimlouvají. Mysleme na ně také v modlitbě.

„Boží láska je jako slunce, ta je vždycky všude přítomná ...“, zpíváme v jedné písni. Je to velká pravda, na kterou často zapomínáme. Slunce svítí, i když my to tak přes tmavé mraky nevnímáme. Zrovna tak Boží láska na nás září stále, je jako (-tajenka-). Jenom my ji někdy nevidíme.

Abychom na to pamatovali, připomene nám to obrázková křížovka ve tvaru slunce. Názvy obrázků zapisujte do jednotlivých paprsků vždy od pořadového čísla, takže poslední písmena slov vytvoří tajenku. Pouze z 8. paprsku si do tajenky vypůjčíme předposlední písmeno. Přečtete si ji v silně orámovaných čtverečcích od 1 do 11.

Přeji úspěšné luštění a nezapomínejte, že Boží láska je jako slunce ...

(Otazníček)

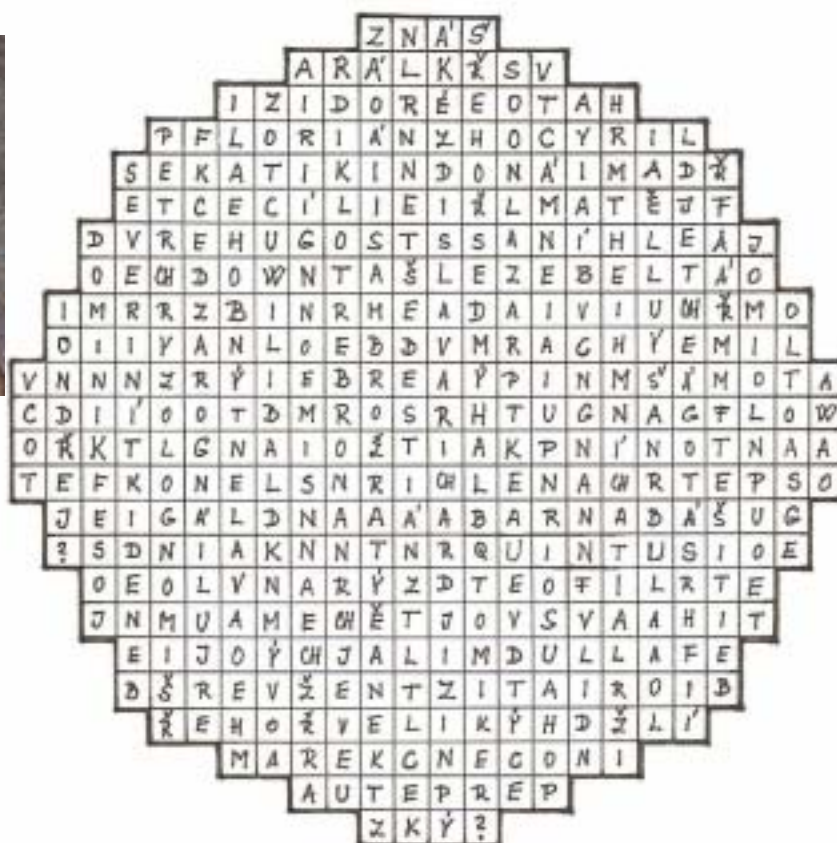

Pro starší:

Svátek Všech svatých. Čím nás chce oslovit? Určitě by toho bylo mnoho. Velké společenství světců a světic, kteří jsou v Božím království a zažívají věčnou blaženost není něco, co se našich životů netýká. Naopak, při každém Apoštolském vyznání víry - tedy modlitbě Věřím v Boha, vyznáváme svou víru ve společenství svatých. Také v úvodu mše svaté při úkonu kajícího, kdy litujeme svých hříchů, prosíme Pannu

Marii, všechny anděly, bratry a sestry, obracíme se s prosbou i na všechny svaté, aby se za nás u Boha přimlouvali. Za každým jménem, které můžeme denně objevovat v kalendáři, stojí nevšední životní příběh. Často plný osobních zápasů a pádů, nepochopení okolí, bolestné cesty při hledání pravdy, často i mučení a následná smrt... Přesto všechny příběhy spojuje poznání toho nejdůležitějšího – poznání Boží lásky.

Osmisměrka je naplněna jmény svatých. Od každého písmene abecedy jsou náhodně z kalendáře vybrána ve většině případů dvě jména. Vaším úkolem bude jména v osmisměrce zaškrtnat a ze zbylých písmen sestavit tajenku. Tvoří ji celkem 64 písmen a dva otazníky, což tedy napovídá, že se bude jednat o dvě otázky. Jste zvědaví? Každé jméno má své „místo na slunci“, tedy s ničím se nepřekrývá.

Náplň osmisměrky:

Ambrož, Anna, Antonín, Barnabáš, Benedikt, Cyril, Cecílie, Damián, Dominik, Emil, Evžen, Felicita, Florián, Gorazd, Gothard, Hilarius, Hugo, Petr Chanel, Petr Chryzolog, Inocenc, Izidor, Jáchym, Josef, Julián, Klára, Kunhuta, Lazar, Ludmila, Marek, Matěj, Nikita, Norbert, Ondřej, Ota, Pavel, Perpetua, Quintus, Richard, Roman, Řehoř sedmý, Řehoř Veliký, Severin, Simeon, Šebestián, Šimon, Teofil, Tomáš, Valentýn, Vojtěch, Wilibald, Wolfgang, Zdislava, Zita, Žofie.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Ve spojovačce se ukrývaly dvě věci – růže a růženec.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 8. 11.- 10.00 hod.	Svěcení znaku a vlajky Kostel sv. Jiří v Dolní Čermné
Pá 13. 11. – 19.00 hod.	Lstivý Odysseus – příběh lidí a bohů na nekonečné cestě Divadelní soubor Gymnázia Lanškroun - Škeble Sál Orlovný v Dolní Čermné
Pá 20. 11. – 20.00 hod.	Výborná kachna – komedie v podání souboru Amadis z Brna Dům Kultury v Letohradě

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V listopadu 2009 oslaví:

90 let	paní Božena Moravcová	z Verměřovic
89 let	paní Božena Formánková	z Dolní Čermné
89 let	paní Milada Bachmanová	z Petrovic
85 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic
80 let	paní Marie Hrdinová	z Dolní Čermné
78 let	pan Josef Novák	z Petrovic
74 let	pan Emil Kohl	z Jakubovic
72 let	pan Václav Čada	z Verměřovic
65 let	pan Josef Kužílek	z Horní Čermné
65 let	pan Josef Macháček	z Verměřovic
50 let	paní Marie Nováková	z Petrovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se Božími dětmi:

na Mariánské Hoře	11. 10. 2009	Marek Weisser	z Týniště nad Orlicí
na Mariánské Hoře	11. 10. 2009	Adéla Vařeková	z Rudoltic
v Dolní Čermné	17. 10. 2009	Jáchym Josef Vacek	z Dolní Čermné

Rodičům Marka, Adély a Jáchyma rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu všech jejich dětí.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 16. 10. 2009 s panem Václavem Vackem z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Listopad 2009				
1. 11.	Ne	Slavnost Všech svatých	7.30	Bláhovi 457
			10.30	Málkovi
8. 11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
			10.00	Mullerovi 177
15. 11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30	Filáčkovi 332
			10.30	Hejlovi 232
22. 11.	Ne	Slavnost Ježíše Krále	7.30	Menclovi 193
29. 11.	Ne	1. neděle adventní	7.30	Nastoupilovi 303
			10.30	Kyšperkovi 128

Prosinec 2009				
6. 12.	Ne	2. neděle adventní	7.30.	Pecháčkovi 330
13. 12.	Ne	3. neděle adventní	7.30	Zpěvákovi 195
			10.30	Formánkovi 83
20. 12.	Ne	4. neděle adventní	7.30	Marešovi 172
24. 12.	Čt	Štědrý den	8.00	Langrovi 173
25. 12.	Pá	Slavnost Narození Páně	10.30	Macháčkovi ml. 180 HČ
26. 12.	So	Svátek sv. Štěpána	7.30	Kunertovi 125
			10.30	Vávrovi 264
27. 12.	Ne	Svátek Svaté Rodiny	7.30	Marešovi 264 HČ
			10.30	Pecháčkovi MH
31. 12.	Čt	Sv. Silvestr	7.30	Kužílkovi 202 HČ
			16.00	Macháčkovi st. 180 HČ

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Adventní duchovní obnova v naší farnosti proběhne v sobotu 28. listopadu 2009, je to sobota před 1. nedělí adventní. Tato duchovní obnova, kterou povede P. Jan Linhart, spirituál Teologického konviktů v Olomouci, bude zahájena v pátek při večerní mši svaté v kostele v Dolní Čermné. Po mši svaté nám P. Jan promítne a doprovodí slovy snímky ze svých cest po světě. V sobotu ráno začneme mši sv. v 7.30 h. v kostele v Dolní Čermné, a po ní budou následovat přednášky v Orlovně v Dolní Čermné. V poledne po skončení přednášek zakončíme naši přípravu na dobu adventní společnou adorací v kostele v Dolní Čermné. Podrobnější program bude uveden týden předem ve farním zpravodaji.

otec Josef

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Slavnost Všech svatých
1. listopadu 2009
45. týden / 2009

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 2. listopadu - pondělí** VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
16.30 v Petrovicích na hřbitově „Dušičková pobožnost“ a po ní mše svatá v Petrovicích - na úmysl Svatého otce
18.00 Dolní Čermná - za všechny věrné zemřelé po mši svaté „Dušičková pobožnost“ na hřbitově v Dolní Čermné
- 3. listopadu - úterý** 31. týdne v mezidobí
18.00 Dolní Čermná - na poděkování k 70-tým narozeninám s prosbou o další Boží pomoc a ochranu
- 4. listopadu - středa** sv. Karla Boromejského, biskupa
18.00 Dolní Čermná - za Marii Ulrichovou a manžela
- 5. listopadu - čtvrtek** 31. týdne v mezidobí
7.30 Dolní Čermná - za Marii Orešanskou, rozenou Pšondrovou, za její rod, za zemřelého Jaroslava Šveráka a za duše v očistci
18.00 Verměřovice - za Karla Moravce, manželku a rodiče z obojí strany
- 6. listopadu - pátek** první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná - za farníky
- 7. listopadu - sobota** první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie
17.00 Verměřovice - za Ludmilu Švecovou a manžela
18.30 Petrovice

8. LISTOPADU - NEDELE – 32. V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ

V naší farnosti slavíme Výroční den posvěcení farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné.

Kostelní sbírka této neděle je určena na opravu farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné.

- Dolní Čermná - 7.30 h. - za všechny dobrodince farního kostela v Dolní Čermné
Dolní Čermná - 10.00 h. - za Boží požehnání
Dolní Čermná - 15.00 h. - zpívané latinské nešpory

PŘÍLEŽITOST KE SV. ZPOVĚDI V TOMTO TÝDNU BUDETE MÍT:

Ve farním kostele: ve středu od 15.00 do 17.00 h. (zpovídá P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče) a od 17.00 do 17.55 h. (zpovídá P. Josef Roušar), v pátek od 17.00 h. do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 16.00 h. do 17.55 h.

AKCE VE FARNOSTI:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	středa	4. 11.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	středa	4. 11.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	5. 11.	dopoledne	Dolní Čermná
farní knihovna	pátek	6. 11.	dopoledne	Dolní Čermná, Petrovice
adorace před vystavenou eucharistií	pátek	6. 11.	16.00 – 17.00 h.	fara Dolní Čermná
schůzka ministrantů	pátek	6. 11.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
	sobota	7. 11.	9.00 h.	kostel Dolní Čermná

POUTNÍK, LISTOPAD 2009

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 15. listopadu 2009, Poutník vyjde 29. listopadu 2009

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková,

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.